

Χόμορη - Το χωριό μας τότε και... τώ ρα!

Συντάχθηκε απο τον/την Θωμάς Πατούχας

Κυριακή, 01 Νοέμβριος 2009 09:22 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Ιούλιος 2010 10:55

Οι αναμνήσεις μου για τη Χόμορη αρχίζουν κάμποσα

χρόνια πριν τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Καθώς η γραμμή των αναμμένων μου κεριών όλο και λιγοστεύει, οι αναμνήσεις μου από το παρελθόν γίνονται όλο και πιο έντονες και λαχταρώ τα όμορφα χρόνια της νιότης μου.

Θυμάμαι ζωηρά πόσο ωραία ήταν τα παιδικά μου χρόνια στη Χόμορη! Η ζωή τότε ήταν απλή, χαρούμενη, ανέμελη και γεμάτη απ' αγάπη κι ευτυχία. Όταν ξέσπασε ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος η ζωή μας στο χωριό άλλαξε ανθημερόν. Οι άνθρωποι από παντού πήραν το δρόμο της επιστροφής. Η Χόμορη άπλωσε αγαπητικά το χέρι της και καλοδέχτηκε όλους εκείνους που είχαν ξενιτευτεί, ζητώντας κάπου αλλού μια καλύτερη ζωή.

Πολλοί απ' αυτούς ήταν επαγγελματίες σε πολλούς τομείς της ζωής. Άλλοι πάλι ήταν βιοπαλαιστές, πατεράδες, μητέρες, νέοι και γέροι που έπρεπε να καλλιεργούν τα χωράφια και τους κήπους τους προσπαθώντας έτσι να βγάλουν τα απαιτούμενα για την επιβίωσή τους. Είχαν καταλάβει ότι η ζωή τους ήταν αλληλένδετη κι έπρεπε να μοιράζονται το βίος τους, να εκκλησιάζονται και να προσεύχονται μαζί για μπορέσουν να επιβιώσουν.

Το 1945 ο πόλεμος τελείωσε κι όλοι χαρήκαμε. Η Χόμορη αποχαιρέτησε αυτούς που είχαν επιστρέψει και τώρα έφευγαν. Για μένα τα χρόνια του μεσοπολέμου ήταν μια εκπληκτική κι αξέχαστη εμπειρία. Μεγαλώνοντας μέσα σε τέτοιες ανησυχίες και υπομένοντας όλες τις καταστροφές και στερήσεις του πολέμου κατορθώσαμε να επιβιώσουμε με εξαίρεση τη μακαρίτισσα τη μητέρα μου που πέθανε τον Σεπτέμβριο του 1941.

Είναι ανάγκη να **καταλάβει** ο αναγνώστης ότι το άρθρο μου αυτό περιγράφει τη ζωή του χωριού μας όπως τη ζήσαμε **TOTE**. Τούτο με κάνει να αισθάνομαι την ανάγκη να υπενθυμίσω στους νέους μας πως η ζωή μερικές φορές μπορεί να γίνει δύσκολη. Ας θυμηθούμε για μια στιγμή πως η διαδρομή απ' το χωριό μας για τη

Χόμορη - Το χωριό μας τότε και... τώ ρα!

Συντάχθηκε απο τον/την Θωμάς Πατούχας

Κυριακή, 01 Νοέμβριος 2009 09:22 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Ιούλιος 2010 10:55

Ναύπακτο έπαιρνε 12 ώρες

πεζή

. Ο κύριος σκοπός του ταξιδιού μας στη Ναύπακτο ήταν να αγοράσουμε τα αναγκαία ψώνια για να περάσουμε δύο με τρεις εβδομάδες. Όταν αγοράζαμε τα αναγκαία, μαζευόμασταν στο χάνι του Κυρ Γιώργου Χατζή να ξεκουραστούμε για λίγο πριν ξεκινήσουμε για την επιστροφή. Φορτωμένοι με πολλών οκάδων φορτία ξεκινάγαμε για τη δωδεκάωρη πεζοπορία της επιστροφής. Μερικοί που τύχαινε να'χουν ζώα τη βγάζανε πιο ξεκούραστα. Το ταξίδι ήταν μακρινό και κουραστικό και έπρεπε να κάνουμε πολλούς ενδιάμεσους σταθμούς για να πάρουμε μια ανάσα.

ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΓΙΝΟΝΤΟΥΣΑΝ ΤΟΤΕ

Το Νοέμβριο του 1946 ο αδερφός μου Νόντας, η αδελφή μου Ήτα κι εγώ φύγαμε απ' το χωριό για την Αμερική που ήταν ο πατέρας μας. Μετά από 25 χρόνια επέστρεψα στη Χόμορη και το ταξίδι αυτή τη φορά ήταν πολύ πιο εύκολο. Με πήρε μόνο πέντε ώρες να φτάσω με αυτοκίνητο στο χωριό από τη Ναύπακτο. Πράγματι τι μεγάλη διαφορά!! Ο δρόμος ήταν χωματόδρομος γεμάτος από γούβες και σκόνη. Σταματάγαμε πολύ συχνά για να γεμίσουμε τις γούβες με σόμπολα για να μπορέσει να περάσει το μικρό μας σχήματος κανθάρου (v-w) αυτοκίνητο. Οδηγώντας μέσα από στενόδρομους, ρεματιές και πανύψηλες βουνοκορφές ήταν μια τρομερά αξέχαστη εμπειρία.

Τελικά φθάσαμε στη Χόμορη. Αντικρίζοντας την χρειάστηκε μεγάλη δύναμη για να μπορέσω να συγκρατήσω τα δάκρυά μου. Μετά από 25 χρόνια ξενιτιάς βρισκόμουνα στο σπίτι μου και πάλι . Εδώ ήταν οι ρίζες μου, ο τόπος που γεννήθηκα κι είδα το πρώτο φως του ήλιου. Πάντα οραματίζομαι τούτο το χωριό σαν μέρος της οικογένειάς μου. Η πρώην **πρώτη κυρία του Λευκού Οίκου, Κα Χίλαρη Κλίντον**

έγραψε σε ένα απ' τα βιβλία της «

Χρειάζεται ένα χωριό για να μεγαλώσει ένα παιδί

». Όσοι από εμάς που μεγαλώσαμε στη Χόμορη γνωρίζουμε πόση αλήθεια κρύβουν τα λόγια της.

Στις παλαιές ημέρες η Χόμορη δεν είχε ηλεκτρισμό ούτε νερό στα σπίτια της ούτε ασφαλτοστρωμένους δρόμους. Με τη βοήθεια πολλών το χωριό μας σιγά σιγά μεταμορφώθηκε. Ο ηλεκτρισμός κατάργησε τις λάμπες πετρελαίου και κάθε σπίτι απέκτησε τη δική του βρύση. Τα υπαίθρια αποχωρητήρια καταργήθηκαν με υγιεινές τουαλέτες πολυτελείας και πλυντήρια.

Με πολύ σκληρή δουλειά αποφασιστικότητα και επιμονή του πρώην προέδρου μας

Χόμορη - Το χωριό μας τότε και... τώ ρα!

Συντάχθηκε απο τον/την Θωμάς Πατούχας

Κυριακή, 01 Νοέμβριος 2009 09:22 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Ιούλιος 2010 10:55

Σωτηρίου Δρόσου και τη μετέπειτα βοήθεια και ενεργητικότητα του προέδρου Διονυσίου Τσούμα και του νυν Δημάρχου μας Ανδρέα Δρόσου, η Χόμορη απέκτησε ομαλούς και ασφαλτοστρωμένους δρόμους. Τώρα υπάρχουν δύο δρόμοι που οδηγούν στη Χόμορη. Ο ένας δια μέσου Πλατάνου και ο άλλος δια μέσου Ελευθέριανης.

Ο δρόμος από την Ελευθέριανη είναι καινούργιος και λίγα χιλιόμετρα κοντινότερος. Όταν ταξιδεύω στον γραφικό και ερημικό αυτό δρόμο αισθάνομαι ανανεωμένος. Το αποκορύφωμα της ευχαρίστησης για μένα είναι όταν σκύβω να πιω το δροσερό κρυστάλλινο και καταγάργαρο νερό της βρύσης του κουρμούση που μέρα νύχτα κελαρύζει μεσ' τον ελατιά.

Πολλά ευχαριστήρια στους φίλους οικοδόμους Αλβανούς Θωμά, Ζούκο και τον δικό μας αρχιμάστορα Γιώργο Πελέκη για τη μεγάλη προσφορά τους στο χωριό. Ομόρφυναν το χωριό μας με καινούργια σπίτια κι αναπαλαίωσαν τα παλαιά. Συγχαρητήρια και σ' όλους εκείνους τους Χομορήτες που πίστεψαν στο χωριό τους και δεν δίστασαν να ξοδέψουν απ' το υστέρημά τους για να κτίσουν και να διατηρήσουν τα σπίτια τους.

Τρεις συγχωριανοί μας είναι κύρια στελέχη της δημοτικής αρχής του Δήμου Πλατάνου. Ο Δήμαρχος Ανδρέας Δρόσος και οι σύμβουλοι Θανάσης Χατζής και Χρήστος Εγκλέζος. Είμαστε περήφανοι για τις υπηρεσίες που προσέφεραν και προσφέρουν στο χωριό μας και τους συχαίρουμε.

Πολλά ευχαριστήρια ανήκουν και στο Χαράλαμπο Χαντζή και την κόρη του Ξένια που μας χάρισαν μια εξαιρετική ιστοσελίδα του χωριού μας. Μεγάλο και σπουδαίο τεχνολογικό επίτευγμα. Τώρα χάρις στην καλή εργασία τους, μπορούμε όλοι μας, όπου και αν βρισκόμαστε να χαρούμε τις ωραίες ομορφιές του χωριού μας και να μαθαίνουμε τα νέα του. Απίστευτο έργο αλλά το κατόρθωσαν.

Συγχαρητήρια και στο δάσκαλο Αντώνη Δρόσο για το νέο πολύτιμο βιβλίο του «**Αντίλαλοι από τη Χόμορη**

». Είναι ένα πολύτιμο και καλογραμμένο βιβλίο με πολλές πληροφορίες για τους προγόνους μας και με πολλές ιστορίες άγνωστες στους πολλούς μας. Κατά τη γνώμη μου το βιβλίο αυτό είναι ιστορικό ντοκουμέντο απαραίτητο σε κάθε σπίτι χομορίτικο. Συγχαίρω τον Κο. Δρόσο και όλους εκείνους που τον βοήθησαν και τον βοηθούν για την έκδοση της τόσο αναγκαίας τρίμηνης εφημερίδας «

Η Φωνή της Χόμορης

». Όλες αυτές οι επιτεύξεις έχουν βάλει το χωριό μας σε περίοπτη θέση στην

Χόμορη - Το χωριό μας τότε και... τώ ρα!

Συντάχθηκε απο τον/την Θωμάς Πατούχας

Κυριακή, 01 Νοέμβριος 2009 09:22 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Ιούλιος 2010 10:55

ορεινή Ναυπακτία

και είμαι περήφανος γι' αυτό.

Πολλοί επισκέπτονται τη Χόμορη για να χαρούν το βουνίσιο καθαρό αέρα και τα δροσερά της καλοκαίρια. Άλλοι πάλι έρχονται για ν' απολαύσουν τις ομορφιές των πανύψηλων βουνοκορφών που την περικυκλώνουν. Στο κέντρο του χωριού είναι το καφενείο του Πελέκη όπου οι χωριανοί και οι ξένοι ταξιδιώτες έρχονται για να πιουν ένα καφέ, ένα τσίπουρο ή ένα ούζο ή να παίξουν δηλωτή. Για τους φιλόμουςους και εκείνους που τους αρέσει η ελληνική κουζίνα υπάρχει και γι' αυτούς **η ταβέρνα «τα πλατανάκια»**.

Κάθε χρόνο οι χομορίτες ντόπιοι και ξενιτεμένοι έρχονται στη Χόμορη για να λάβουν μέρος στις γιορτές και τα πανηγύρια της. Ο γιορτασμός του Πάσχα της Αγία Παρασκευής και της Παναγίας Καβαδιώτισσας είναι αξέχαστες ημερομηνίες.

Έχω επισκεφτεί τη Χόμορη με την οικογένειά μου και πολλούς Ελληνοαμερικάνους φίλους μου όπως τον **ιατρό Δημήτρη Κυριακίδη** και τη γυναίκα του **Έστερ**. Πριν 3 χρόνια οι φίλοι μου **Τζακ και**

Ντόροθη Κρόφορδ

από τη Βόρεια Καρολίνα επισκέφτηκαν μαζί μου το χωριό και το ερωτεύθηκαν. Κι αν θέλετε να μάθετε το όνομα της πρώτης αφροαμερικανίδας κυρίας που επισκέφτηκε κι αγάπησε το χωριό μας την λένε Λίλιαν Ντέιβης.

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΤΩΡΙΝΗ ΧΟΜΟΡΗ ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ. ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΤΗ ΧΑΡΕΙΤΕ!

Θερμά ευχαριστήρια στον ξάδελφο Παναγιώτη Σκιαδά για τη μετάφραση. {loadposition myposition10}